

La Comarca d'Olot

Tenim al nostre costat un llibre. Un llibre del doctor Noguera Massa, que porta per títol: "La Comarca d'Olot". Volum I. Editat per Editorial Barcino, dintre de la sèrie "Encyclopédia de Catalunya".

El primer que hom acostuma fer quan té un llibre a l'abast, és fullejar-lo. I així, a primera vista, ja podrem donar constància de la bona qualitat de la impressió, del paper, de la cura en les fotografies... que en aquesta edició s'ha posat. Això és molt important per un llibre, però no és res si no ve acompanyat d'un text digno, interessant, atractiu... I aquest és el cas de l'obra del senyor Noguera, que ve a enriquir la ja extensa bibliografia que sobre coses de la nostra comarca es va aplegant al transcurs dels anys.

El primer que vull remarcar del llibre, és aquest inconfusible afecte per les coses de la nostra comarca, que a l'autor se li escapa per totes les pàgines. No s'ha limitat a situar la Comarca i la Ciutat, sinó que es fica dins d'ella. Es revolca dins d'ella, i ens dóna notícia de les seves més petites circumstàncies, amb un coneixement i un respecte immensos. Hi ha capítols meravellosos en aquest sentit. Com és el que dedica als arbres de la nostra comarca, als quals descriu un per un—s'estén espècie per espècie—i, quan és necessari, hi adjunta el nom en què és vulgarment conegut entre nosaltres. I no es para, com la majoria, amb els arbres de gran talla, sinó que s'estén a parlar dels arbustos. Fixeu-vos en aquest apartat: "La cirerola, sense espines, té les flors agrupades en pomells petits, drets, d'un verd groguenc; fruits vermeils. La trobem a les rouredes de roure martinenc, a les boixedes, i, esporàdicament, a les clarianes de les fagedes". Ja no hi pot haver prosa més concreta i, al mateix temps, més familiar. I això és semblant i inclús més accentuat, quan parla dels ocells, dels rierols... del clima, capítol que acaba amb una relació dels noms amb els quals es coneixen els diferents fenòmens atmosfèrics a la nostra comarca. El seu estudi arriba fins els insectes, abans de començar amb l'evolució del poblament, acabant aquest primer volum de la Comarca d'Olot amb els segles XII i XIII.

És un llibre per a recomanar. Pels estudiosos de les nostres coses i pels profans amb una mica d'inquietud i ganes de conèixer la nostra terra. És un llibre que es farà totalment imprescindible per qualsevol estudi que sobre Olot es faci des d'ara. El senyor Noguera Massa ens ha sorprès gratament amb aquesta aportació, i ens cal felicitar-lo pública i efusivament, al mateix temps que esperem el II volum amb tot l'interès.

MOLÍ

Invalidez permanente

R. F. E. dice que desde hace varios años sufre un reumatismo en la pierna derecha, no pudiendo apenas trabajar. Tiene en la actualidad 57 años y pregunta en virtud de qué causas y bajo qué condiciones pueden declararle inútil total, a fin de cobrar la pensión del 100 por 100 del salario real.

Debe saber que hay dos clases de invalidez: permanente y provisional, y que ambas, para ser efectivas, han de derivar de la situación de incapacidad laboral transitoria, sea debida a enfermedad común, profesional o accidente de trabajo o no. Por consiguiente, antes de solicitar la invalidez permanente, ha de ser baja en la empresa. Sólo después de haber estado sometido a tratamiento médico y de haber sido dado de alta médicaamente, pero con existencias de reducciones anatómicas o funcionales graves, es cuando puede pasar a la situación de invalidez permanente.

Por otra parte, la pensión que en su caso pudieran asignarle, varía según el grado en que sea evaluada dicha incapacidad permanente. Si es en grado de absoluta, le corresponde percibir el 100 % del salario real, pero si fuese en grado de incapacidad laboral permanente para la profesión habitual, entonces sería el 55 % del salario de cotización, por ser la causa, no el accidente de trabajo, sino la enfermedad común.

Legalmente, no puede darse de baja en la empresa para solicitar inmediatamente la prestación de invalidez. Esta contingencia, repetimos, se considera como una derivación de la incapacidad laboral transitoria.

Dote por matrimonio

Hace ocho años que trabajo en una empresa siderometalúrgica y, pensando contraer matrimonio, he preguntado si tenía derecho a una excedencia y a percibir la dote por matrimonio que establece la Reglamentación vigente.

El problema que Vd. plantea ha sido muy discutido y la Jurisprudencia ha adoptado posiciones muy variadas. En principio, después de la disposición sobre la igualdad de derechos laborales del hombre y la mujer, consideró que todas las trabajadoras tenían derecho a la dote por matrimonio, y en caso de no estar establecido en la Reglamentación, su importe se calcularía por analogía o costumbre. Posteriormente, el Tribunal Supremo estableció el criterio de que mientras no se desarrollasen las disposiciones sobre derechos de la mujer en el trabajo, quedaba en suspenso esta obligación de la empresa de pagar la citada dote. Un recurso planteado por los Servicios Jurídicos Sindicales, llamado "en interés de la Ley", con el fin de establecer una doctrina uniforme, logró prosperar, y parece que, al menos de momento, tienen derecho a percibir la dote por matrimonio y a pasar a la situación de excedencia aquellas trabajadoras sometidas a una reglamentación o convenio colectivo en que se reconociera este derecho de manera expresa, pero no aquellas otras que no tuvieren este reconocimiento legal.

Por ello, como la Reglamentación siderometalúrgica reconoce este derecho, entendemos que Vd. puede reclamar el pago de la dote si al contraer matrimonio deja de prestar sus servicios en la empresa, pasando a la situación de excedencia.